

Identifying Parenting Styles with an Emphasis on the Iranian–Islamic Lifestyle

1. Soheila Gholami Hareh Dashti[✉]: PhD Student, Department of Philosophy of Education, Sr.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran
2. Masoumeh Samadi*[✉]: Associate Professor, Department of Philosophy of Islamic Education and Training Research, Institute for Educational Studies, Tehran, Iran
3. Mahdi Ashouri[✉]: Assistance of Professor, Philosophy of Education, Department of Educational Sciences, Farhangian University, Tehran, Iran

*Corresponding Author's Email: fsamadi30@oerp.ir

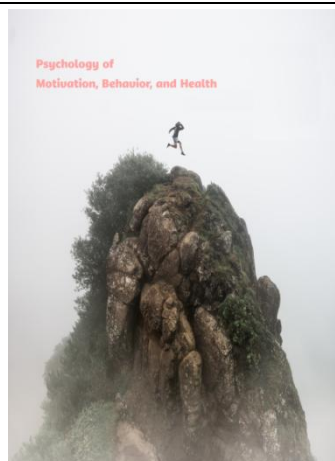
Received: 2026-02-24

Revised: 2026-06-04

Accepted: 2026-06-13

Initial Publish: 2026-06-14

Final Publish: 2027-02-20

Abstract

Introduction and Aim: Parenting is a fundamental mechanism through which values, norms, and behavioral patterns are transmitted to future generations, significantly influencing children's cognitive, emotional, social, and moral development. The present study aimed to identify the goals, principles, methods, and parenting styles rooted in the Iranian–Islamic lifestyle and to develop a comprehensive indigenous framework for family education.

Methodology: This qualitative study employed thematic analysis. Participants consisted of 14 experts, including faculty members in educational sciences, philosophy of education, and educational psychology, selected through purposive and snowball sampling. Data were collected using semi-structured interviews and analyzed with MAXQDA software. Trustworthiness was established through credibility, dependability, confirmability, and authenticity criteria, while reliability was supported through inter-coder agreement.

Findings: The thematic analysis revealed a parenting model comprising 15 goals, 45 principles, and 133 parenting methods. The identified goals covered major developmental domains, including spiritual and moral growth, cognitive development, emotional regulation, social development, religious-national identity, psychological security, economic education, family cohesion, and media literacy. Furthermore, six major parenting styles were extracted: role-model-based parenting, emotional-supportive parenting, rational-dialogic parenting, participatory-social parenting, structured-guiding parenting, and responsibility-oriented parenting. These styles collectively represent a holistic framework for child development within the Iranian–Islamic context.

Conclusion: The findings indicate that parenting within the Iranian–Islamic lifestyle is a multidimensional, goal-oriented, and value-based process integrating religious, cultural, and educational foundations. The proposed model provides a culturally grounded framework that can be applied in parent education programs, family counseling services, educational policy development, and the design of indigenous parenting interventions.

Keywords: Parenting; Parenting Styles; Iranian–Islamic Lifestyle; Thematic Analysis; Family Education; Islamic Parenting

How to Cite: Gholami Hareh Dashti, S., Samadi, M., & Ashouri, M. (2026). Identifying Parenting Styles with an Emphasis on the Iranian–Islamic Lifestyle. *Psychology of Motivation, Behavior, and Health*, 4(6), 1-20.

Copyright: © 2026 by the authors. Published under the terms and conditions of Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Extended Abstract

Introduction and Aim

Parenting is one of the most fundamental functions of the family and plays a decisive role in shaping children's personality, identity, values, psychological well-being, and social competencies. Contemporary educational and psychological literature has consistently demonstrated that parenting practices influence cognitive, emotional, behavioral, moral, and social development across the lifespan. The quality of parent–child interactions affects children's self-regulation, adaptability, independence, resilience, and overall mental health (Motavali Bashi, 2025; Motavalli-Bashi, 2025; Yahdi, 2025). Consequently, identifying culturally appropriate parenting frameworks has become an important concern for scholars and practitioners.

Parenting practices are not developed in isolation; rather, they emerge within specific cultural, social, and religious contexts. Different societies construct distinct parenting patterns based on their values, traditions, and worldviews. Adolescents' perceptions of parenting are often influenced by cultural expectations and social norms, highlighting the importance of contextualized parenting models (Najihah, 2023). Similarly, parental behaviors significantly contribute to children's autonomy, self-awareness, and psychosocial adjustment (Hanan Ainul Birri Anwar et al., 2025; S. Ismail et al., 2024). Therefore, parenting should be understood as a culturally embedded process rather than merely a collection of behavioral techniques.

Within Iranian society, family life is deeply influenced by religious teachings, cultural traditions, and the principles of the Iranian–Islamic lifestyle. This lifestyle emphasizes spirituality, moral responsibility, family cohesion, moderation, social commitment, and respect for human dignity (Karimzadeh & Hossein-Zadeh, 2025; Sharifi, 2019). Scholars have argued that the Iranian–Islamic lifestyle provides a comprehensive framework for organizing personal and social behaviors while preserving cultural identity and strengthening social resilience (Montazerolghaem et al., 2021; Naberi et al., 2022). Furthermore, educational efforts aimed at promoting Iranian–Islamic values have highlighted the importance of family-centered approaches to cultural and moral development (Mohammad Sadeghi Moghadam et al., 2022; M. Sadeghi Moghadam et al., 2022).

Islamic teachings place considerable emphasis on parenting and consider parents responsible for guiding the intellectual, emotional, moral, and spiritual development of their children. Muslim parenting is commonly characterized by compassion, role modeling, moral guidance, dialogue, responsibility, and spiritual nurturing (Bensaid, 2021). Islamic educational sources also stress the importance of sexuality education, ethical development, and the cultivation of faith within the family context (Salak et al., 2023). Research has further demonstrated that effective communication between Muslim parents and adolescents promotes healthy identity formation and psychological adjustment (M. Ismail et al., 2024).

The contemporary digital era has introduced additional challenges for families. Rapid technological developments and increased exposure to media require parents to adopt effective strategies for media management and value transmission. Islamic educational approaches have been proposed as effective means of strengthening children's character and resilience within the digital environment (Asnawan et al., 2024). Media also plays an important role in preserving and promoting the Iranian–Islamic lifestyle and cultural identity among younger generations (Jafarzadeh Bahabadi, 2017). At the same time, researchers have highlighted the importance of addressing emotional wounds, family communication patterns, and parental support to foster healthy psychological development (Fadilah & Parinduri, 2024).

Despite growing interest in parenting and Iranian–Islamic lifestyle studies, there remains a lack of comprehensive indigenous models that systematically identify parenting goals, principles, methods, and styles within this cultural framework. Most existing studies have focused on specific aspects of parenting, such as child adaptability, socio-emotional development, sexuality education, communication, or psychological outcomes (Motavali Bashi, 2025; Motavalli-Bashi, 2025; Rouhparvar et al., 2022). Therefore, developing a comprehensive parenting model grounded in the Iranian–Islamic lifestyle appears both theoretically and practically necessary. This study sought to identify the goals, principles, methods, and parenting styles associated with the Iranian–Islamic lifestyle and to provide an indigenous conceptual framework for family education.

Methodology

This study employed a qualitative research design using thematic analysis. Data were collected through semi-structured interviews with experts in educational

sciences, philosophy of education, and educational psychology. Participants were selected through purposive and snowball sampling procedures based on their academic qualifications, professional experience, and expertise in educational and parenting issues.

The sample consisted of fourteen experts who met the inclusion criteria. Data collection continued until theoretical saturation was achieved. Interviews were conducted individually and recorded with participants' consent. The collected data were transcribed verbatim and analyzed using MAXQDA software.

Trustworthiness was established through credibility, dependability, confirmability, and authenticity procedures. Expert review and inter-coder agreement were used to ensure reliability and consistency of coding. Thematic analysis was applied to identify recurring concepts and organize them into broader categories representing parenting goals, principles, methods, and parenting styles within the Iranian-Islamic lifestyle framework.

Findings

The thematic analysis resulted in the identification of a comprehensive parenting framework consisting of 15 parenting goals, 45 principles, and 133 parenting methods.

The parenting goals included spiritual and faith development, moral and ethical growth, cognitive development and thinking skills, emotional growth and affect regulation, social development, personality and identity development, healthy lifestyle promotion, communication skills development, psychological security, religious-national identity formation, trust in God and patience, critical thinking, economic education, family strengthening, and media literacy and digital guidance.

The analysis further revealed 45 parenting principles underlying these goals. These principles emphasized role modeling, gradual religious education, affection combined with spirituality, honesty, respect, responsibility, inquiry-based learning, experiential learning, continuous learning, empathy, emotional expression, emotional regulation, participation, cooperation, self-awareness, self-esteem, independence, balance, order, healthy nutrition, effective communication, active listening, respectful expression, prevention, supervision, constructive discipline, familiarity with cultural heritage, social belonging, trust in God, patience, hopefulness, rational dialogue, analytical thinking, avoidance of

blind imitation, moderation, financial responsibility, charity, family-centeredness, mutual respect, emotional bonding, media awareness, media management, and media content guidance.

Based on the relationships among the identified goals and principles, six major parenting styles were extracted. The first style, role-model-based parenting, encompassed spiritual development, moral growth, religious-national identity, and trust in God and patience. The second style, emotional-supportive parenting, focused on emotional development, psychological security, and family cohesion. The third style, rational-dialogic parenting, included cognitive development, critical thinking, and communication skills. The fourth style, participatory-social parenting, emphasized social growth and cooperative engagement. The fifth style, structured-guiding parenting, addressed healthy lifestyle behaviors, discipline, supervision, and media literacy. The sixth style, responsibility-oriented parenting, concentrated on personality development, identity formation, and economic education.

Together, these six parenting styles formed an integrated conceptual model demonstrating that Iranian-Islamic parenting extends beyond isolated behavioral practices and constitutes a multidimensional system aimed at promoting balanced human development across spiritual, moral, emotional, cognitive, social, and behavioral domains.

Discussion and Conclusion

The findings indicate that parenting within the Iranian-Islamic lifestyle is a comprehensive, multidimensional, and goal-oriented process. Rather than viewing parenting as a set of isolated disciplinary techniques, the identified model conceptualizes parenting as an integrated value-based system that seeks to foster holistic human development. The model reflects the belief that children's growth should occur simultaneously across spiritual, emotional, cognitive, social, ethical, and behavioral dimensions.

A notable feature of the model is its emphasis on spirituality and morality as foundational elements of parenting. Spiritual development, religious identity, ethical conduct, and trust in God are not treated as supplementary objectives but rather as central dimensions that influence all other aspects of child development. This perspective reflects the broader worldview of the Iranian-Islamic lifestyle, in which moral and spiritual values serve as guiding principles for individual and family life.

Another important finding is the central role of parental role modeling. The model suggests that children learn values primarily through observing parental behavior rather than through direct instruction alone. Likewise, emotional support, empathy, affection, and psychological security were identified as essential components of healthy development. These elements create the emotional foundation necessary for children to develop self-confidence, resilience, and positive interpersonal relationships.

The emergence of rational-dialogic parenting demonstrates that the Iranian-Islamic approach is not limited to authority and obedience. Instead, it encourages dialogue, reasoning, questioning, and critical thinking. This finding highlights the compatibility of indigenous religious values with contemporary educational principles emphasizing cognitive development and active participation.

The identification of participatory-social parenting, structured-guiding parenting, and responsibility-

oriented parenting further illustrates the model's comprehensive nature. These styles collectively address social competence, healthy lifestyle habits, media literacy, discipline, autonomy, identity development, and economic responsibility. Such dimensions are particularly relevant in contemporary societies characterized by rapid technological, cultural, and social changes.

Overall, the proposed model provides a culturally grounded framework for understanding parenting within the Iranian-Islamic context. By integrating religious teachings, cultural traditions, and contemporary educational knowledge, the model offers a holistic approach to child development and family education. It may serve as a valuable foundation for parent education programs, counseling interventions, educational policymaking, and future research aimed at strengthening family functioning and promoting the well-being of children and adolescents within Iranian society.

شناسایی شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی

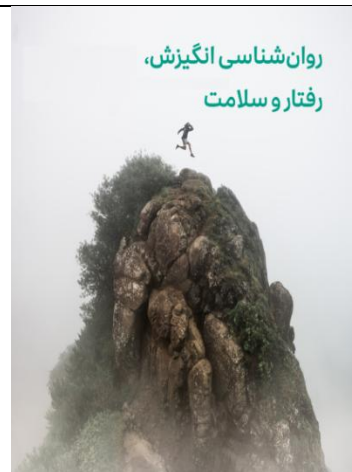
۱. سهیلا غلامی هره دشتی^{ID}: دانشجوی دکتری، گروه فلسفه تعلیم و تربیت، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
۲. معصومه صمدی^{ID}: دانشیار، گروه پژوهش فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی، پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش، تهران، ایران
۳. مهدی عاشوری^{ID}: استادیار فلسفه تعلیم و تربیت، گروه آموزش علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: fsamadi30@oerp.ir

دریافت: ۱۴۰۴/۱۲/۰۵ بازنگری: ۱۴۰۵/۰۳/۱۴ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۳/۲۳ انتشار اولیه: ۱۴۰۵/۰۳/۲۴ انتشار نهایی: ۱۴۰۵/۱۲/۰۱

چکیده

روان‌شناسی انگیزش، رفتار و سلامت

مقدمه و هدف: فرزندپروری یکی از مهم‌ترین سازوکارهای انتقال ارزش‌ها، هنجارها و الگوهای رفتاری به نسل آینده است و کیفیت آن نقش اساسی در رشد شناختی، عاطفی، اجتماعی و اخلاقی کودکان دارد. هدف پژوهش حاضر شناسایی اهداف، اصول، روش‌ها و شیوه‌های فرزندپروری مبتنی بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی و ارائه یک الگوی بومی و جامع برای هدایت تربیتی خانواده‌ها بود.

روش‌شناسی: این پژوهش با رویکرد کیفی و با استفاده از تحلیل مضمون انجام شد. مشارکت‌کنندگان شامل ۱۴ نفر از اعضای هیأت علمی رشته‌های علوم تربیتی، فلسفه تعلیم و تربیت و روان‌شناسان تربیتی بودند که به‌صورت هدفمند و با روش گلوله‌برفی انتخاب شدند. داده‌ها از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته گردآوری و با نرم‌افزار MAXQDA تحلیل شدند. اعتبار داده‌ها از طریق معیارهای اعتمادپذیری، اتکاپذیری، تصدیق‌پذیری و راستی‌آزمایی و پایایی از طریق ضریب توافق درون‌موضوعی تأیید شد.

یافته‌ها: نتایج تحلیل مضمون نشان داد که الگوی فرزندپروری مبتنی بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی شامل ۱۵ هدف، ۴۵ اصل و ۱۳۳ روش تربیتی است. اهداف شناسایی‌شده حوزه‌هایی همچون رشد ایمان و معنویت، رشد اخلاقی، رشد شناختی، تنظیم هیجانی، رشد اجتماعی، هویت دینی-سملی، امنیت روانی، تربیت اقتصادی، تحکیم خانواده و سواد رسانه‌ای را دربر گرفت. همچنین یافته‌ها به استخراج شش شیوه اصلی فرزندپروری شامل شیوه الگومحور، عاطفی-حمایتی، عقلانی-گفت‌وگومحور، مشارکتی-اجتماعی، نظم‌گرا و هدایتگر و مسئولیت‌پرور منجر شد که هر یک مجموعه‌ای از اهداف و اصول تربیتی را پوشش می‌دهند.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان دادند که فرزندپروری در سبک زندگی ایرانی-اسلامی ماهیتی چندبعدی، هدف‌محور و ارزش‌بنیاد دارد و از تلفیق مؤلفه‌های دینی، فرهنگی و علمی شکل می‌گیرد. الگوی ارائه‌شده می‌تواند مبنایی مناسب برای آموزش والدین، برنامه‌ریزی‌های تربیتی، تدوین بسته‌های آموزشی و توسعه مداخلات مشاوره‌ای خانواده در جامعه ایرانی باشد.

کلیدواژه‌گان: فرزندپروری، شیوه‌های فرزندپروری، سبک زندگی ایرانی-اسلامی، تحلیل مضمون، خانواده، تربیت اسلامی

نحوه استناددهی: غلامی هره دشتی، سهیلا، صمدی، معصومه، و عاشوری، مهدی. (۱۴۰۵). شناسایی شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی. *روان‌شناسی انگیزش، رفتار و سلامت*، ۴(۶)، ۲۰-۱.

مجوز و حق نشر: © ۱۴۰۵ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC) صورت گرفته است. (4.0)

مقدمه

خانواده نخستین و بنیادی‌ترین نهاد اجتماعی است که نقش محوری در شکل‌گیری شخصیت، هویت، ارزش‌ها، نگرش‌ها و الگوهای رفتاری افراد ایفا می‌کند. در این میان، فرزندپروری به‌عنوان یکی از مهم‌ترین کارکردهای خانواده، فرآیندی پیچیده و چندبعدی است که از طریق آن والدین به هدایت، حمایت، آموزش و جامعه‌پذیرسازی فرزندان می‌پردازند. پژوهش‌های معاصر نشان داده‌اند که شیوه‌های فرزندپروری نه تنها بر رشد شناختی، هیجانی و اجتماعی کودکان تأثیر می‌گذارند، بلکه در شکل‌گیری سلامت روان، خودپنداره، مسئولیت‌پذیری، استقلال و کیفیت روابط بین‌فردی آنان نیز نقش تعیین‌کننده‌ای دارند (Motavalli Bashi, 2025; Motavalli-Bashi, 2025; Yahdi, 2025). از این رو، شناخت عوامل مؤثر بر فرزندپروری و تبیین الگوهای مناسب تربیتی همواره یکی از دغدغه‌های اصلی پژوهشگران حوزه روان‌شناسی، علوم تربیتی و مطالعات خانواده بوده است.

مطالعات مختلف نشان داده‌اند که شیوه‌های فرزندپروری تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل فردی، خانوادگی، فرهنگی، اجتماعی و دینی قرار دارند. والدین در فرآیند تربیت فرزندان صرفاً از ویژگی‌های شخصیتی یا دانش تربیتی خود تأثیر نمی‌پذیرند، بلکه ارزش‌ها، باورها و هنجارهای فرهنگی جامعه نیز در شکل‌دهی رفتارهای تربیتی آنان نقش اساسی دارند. در واقع، هر جامعه متناسب با جهان‌بینی، نظام ارزشی و الگوهای فرهنگی خود، شیوه‌های خاصی از فرزندپروری را توسعه می‌دهد که در قالب سبک زندگی خانواده‌ها متجلی می‌شود (Hanan Ainul Birri Anwar et al., 2025; Najihah, 2023). بنابراین، بررسی فرزندپروری بدون توجه به زمینه فرهنگی و سبک زندگی حاکم بر خانواده‌ها، نمی‌تواند تصویری جامع از واقعیت‌های تربیتی ارائه دهد.

در دهه‌های اخیر، مفهوم سبک زندگی به یکی از مفاهیم کلیدی در مطالعات اجتماعی، فرهنگی و تربیتی تبدیل شده است. سبک زندگی مجموعه‌ای از ارزش‌ها، باورها، ترجیحات، الگوهای رفتاری و شیوه‌های تعامل افراد با محیط پیرامون است که نحوه زیستن آنان را شکل می‌دهد. سبک زندگی نه تنها در انتخاب‌های فردی بلکه در روابط خانوادگی، شیوه تربیت فرزندان، الگوهای ارتباطی و انتقال

ارزش‌ها به نسل‌های بعدی نیز نقش مهمی ایفا می‌کند (Eltiaminia & Hossani, 2018; Naberi et al., 2022). از این منظر، سبک زندگی را می‌توان یکی از مهم‌ترین بستری‌های شکل‌گیری شیوه‌های فرزندپروری دانست؛ زیرا والدین معمولاً ارزش‌ها و نگرش‌هایی را که در زندگی روزمره خود به آن پایبند هستند، در فرآیند تربیت فرزندان نیز بازتولید می‌کنند.

در جامعه ایران، مفهوم سبک زندگی با مؤلفه‌های فرهنگی، تاریخی، دینی و تمدنی پیوندی عمیق دارد. در سال‌های اخیر، اندیشمندان و پژوهشگران توجه ویژه‌ای به مفهوم «سبک زندگی ایرانی-اسلامی» داشته‌اند و آن را چارچوبی برای سامان‌بخشی به رفتارهای فردی و اجتماعی در حوزه‌های مختلف زندگی معرفی کرده‌اند (Karimzadeh & Hossein-Zadeh, 2025; Sharifi, 2019). سبک زندگی ایرانی-اسلامی بر مبنای آموزه‌های دینی اسلام، ارزش‌های فرهنگی ایرانی، اخلاق، معنویت، خانواده‌محوری، مسئولیت‌پذیری اجتماعی، اعتدال و کرامت انسانی شکل گرفته است و تلاش می‌کند الگویی متوازن برای رشد و تعالی فرد و جامعه ارائه دهد (Montazerolghaem et al., 2021; M. Sadeghi Moghadam et al., 2022). در چنین چارچوبی، خانواده نه تنها محل تأمین نیازهای مادی و عاطفی اعضاست، بلکه مهم‌ترین کانون انتقال فرهنگ، هویت و ارزش‌های دینی محسوب می‌شود.

آموزه‌های اسلامی از آغاز شکل‌گیری خانواده تا تربیت فرزندان، رهنمودهای گسترده‌ای ارائه کرده‌اند. در منابع اسلامی، والدین مسئولیت سنگینی در هدایت و رشد همه‌جانبه فرزندان بر عهده دارند و تربیت صحیح فرزندان به‌عنوان یکی از مهم‌ترین وظایف آنان شناخته می‌شود. این آموزه‌ها بر اصولی همچون محبت، عدالت، احترام، الگودهی، مسئولیت‌پذیری، گفت‌وگو، هدایت اخلاقی و رشد معنوی تأکید دارند (Bensaid, 2021; Salak et al., 2023). از دیدگاه تربیت اسلامی، هدف نهایی فرزندپروری تنها تأمین موفقیت تحصیلی یا سازگاری اجتماعی نیست، بلکه پرورش انسانی متعادل، مؤمن، اخلاق‌مدار، مسئول و برخوردار از هویت الهی است.

پژوهش‌های جدید نیز مؤید اهمیت نقش والدین در شکل‌گیری ابعاد مختلف رشد کودکان و نوجوانان هستند. یافته‌ها نشان داده‌اند که نحوه تعامل والدین با فرزندان می‌تواند بر رشد استقلال، خودآگاهی،

مرور پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد که مطالعات متعددی به بررسی آثار شیوه‌های فرزندپروری بر پیامدهای روان‌شناختی و اجتماعی کودکان پرداخته‌اند. برای مثال، نقش سبک‌های فرزندپروری در آسیب‌های اجتماعی و رفتارهای پرخطر نوجوانان مورد تأکید قرار گرفته است (Yahdi, 2025). همچنین پژوهش‌هایی در زمینه توسعه بسته‌های آموزشی فرزندپروری برای ارتقای سازگاری کودکان و بهبود عملکرد اجتماعی-هیجانی آنان انجام شده است (Motavali, 2025; Bashi, 2025). در کنار این مطالعات، تحقیقات دیگری نیز بر نقش والدین در تربیت جنسی، رشد اخلاقی، خودآگاهی، استقلال و سلامت روان فرزندان تأکید کرده‌اند (Fadilah & Parinduri, 2024; Rouhparvar et al., 2022). با وجود این، اغلب این پژوهش‌ها بر جنبه‌های خاصی از فرزندپروری متمرکز بوده‌اند و کمتر به ارائه الگویی جامع مبتنی بر مبانی سبک زندگی ایرانی-اسلامی پرداخته‌اند.

علاوه بر این، منابع اسلامی و آموزه‌های تربیتی برگرفته از سیره معصومان(ع) ظرفیت ارزشمندی برای طراحی الگوهای بومی فرزندپروری فراهم می‌کنند. پژوهش‌های انجام شده درباره سیره تربیتی امام علی(ع) و دیگر آموزه‌های اسلامی نشان داده‌اند که اصولی همچون عدالت، محبت، احترام، مسئولیت‌پذیری، عقلانیت، گفت‌وگو و خودکنترلی می‌توانند مبنای تربیت نسل آینده قرار گیرند (Tarkashvand et al., 2019). همچنین نقش الگوی رفتاری والدین در تربیت اسلامی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و به‌عنوان یکی از مؤثرترین ابزارهای انتقال ارزش‌ها شناخته می‌شود (Al-Momani, 2024). این ظرفیت‌ها ضرورت استخراج و نظام‌مند کردن شیوه‌های فرزندپروری مبتنی بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی را بیش از پیش آشکار می‌سازد.

از منظر فرهنگی نیز سبک زندگی ایرانی-اسلامی ابعاد گسترده‌ای همچون هویت، فرهنگ، خانواده، اقتصاد، رسانه، اخلاق و معنویت را دربر می‌گیرد (Eltiaminia & Hossani, 2018; Sharifi, 2019). بنابراین انتظار می‌رود که شیوه‌های فرزندپروری مبتنی بر این سبک زندگی نیز رویکردی چندبعدی داشته باشد و تمامی جنبه‌های رشد کودک را مورد توجه قرار دهند. چنین الگویی می‌تواند علاوه بر پاسخگویی به نیازهای تربیتی معاصر، از تضعیف هویت فرهنگی و

عزت‌نفس، مهارت‌های اجتماعی و توانایی تصمیم‌گیری آنان اثرگذار باشد (Hanan Ainul Birri Anwar et al., 2025; S. Ismail et al., 2024). همچنین نوع ارتباط والدین با فرزندان، به‌ویژه در دوران نوجوانی، تأثیر مستقیمی بر کیفیت روابط خانوادگی، کاهش تعارضات و ارتقای سلامت روان دارد (M. Ismail et al., 2024). این یافته‌ها نشان می‌دهد که فرزندپروری صرفاً مجموعه‌ای از رفتارهای کنترل‌کننده یا حمایتی نیست، بلکه فرآیندی پویا و مبتنی بر تعامل است که در بستر ارزش‌های فرهنگی و دینی معنا پیدا می‌کند.

از سوی دیگر، گسترش فناوری‌های ارتباطی، رسانه‌های دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی، چالش‌های جدیدی را برای خانواده‌ها و والدین ایجاد کرده است. امروزه کودکان و نوجوانان بیش از هر زمان دیگری در معرض جریان‌های متنوع فرهنگی قرار دارند و همین امر ضرورت بازاندیشی در شیوه‌های تربیتی را دوچندان کرده است. پژوهشگران معتقدند که والدین برای مواجهه مؤثر با این شرایط، نیازمند الگوهای تربیتی منسجم و متناسب با ارزش‌های فرهنگی و دینی جامعه خود هستند (Asnawan et al., 2024; Jafarzadeh, 2017). در این زمینه، سبک زندگی ایرانی-اسلامی می‌تواند چارچوبی برای هدایت خانواده‌ها در مدیریت رسانه، تقویت هویت فرهنگی و حفظ انسجام تربیتی فراهم آورد.

در مطالعات مربوط به سبک زندگی ایرانی-اسلامی، خانواده همواره به‌عنوان مهم‌ترین بستر تحقق این سبک زندگی معرفی شده است. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که انتقال ارزش‌های فرهنگی و دینی، تقویت هویت ملی و مذهبی، افزایش تاب‌آوری فرهنگی و حفظ انسجام اجتماعی از طریق خانواده امکان‌پذیر می‌شود (Montazerolghaem et al., 2021; Naberi et al., 2022). همچنین آموزش و ترویج سبک زندگی ایرانی-اسلامی نیازمند طراحی الگوهای عملی و کاربردی است که بتواند در زندگی روزمره خانواده‌ها مورد استفاده قرار گیرد (Mohammad Sadeghi, 2022; M. Sadeghi Moghadam et al., 2022). با این حال، علی‌رغم تأکید فراوان بر اهمیت سبک زندگی ایرانی-اسلامی، هنوز چارچوبی جامع برای تبیین شیوه‌های فرزندپروری مبتنی بر این سبک زندگی به‌صورت نظام‌مند ارائه نشده است.

دینی نسل جدید نیز جلوگیری کند و زمینه رشد متوازن شخصیت آنان را فراهم آورد (Karimzadeh & Hossein-Zadeh, 2025; Montazerolghaem et al., 2021).

با توجه به اهمیت نقش خانواده در انتقال ارزش‌های فرهنگی و دینی، ضرورت تقویت سبک زندگی ایرانی-اسلامی، تحولات گسترده اجتماعی و فرهنگی عصر حاضر، و فقدان الگویی جامع و نظام‌مند برای تبیین شیوه‌های فرزندپروری مبتنی بر این سبک زندگی، انجام پژوهشی که بتواند اهداف، اصول، روش‌ها و شیوه‌های فرزندپروری را در چارچوب سبک زندگی ایرانی-اسلامی شناسایی و تبیین کند، ضروری به نظر می‌رسد؛ بنابراین هدف پژوهش حاضر شناسایی شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی است.

روش‌شناسی

این مطالعه به روش کیفی است. در مرحله کیفی با استفاده از مصاحبه نیمه ساختار یافته مولفه‌های اولیه از روش تحلیل مضمون شناسایی شد. مشارکت کنندگان در پژوهش را اعضای هیأت علمی رشته‌های علوم تربیتی و فلسفه تعلیم و تربیت و روانشناسان تربیتی با سابقه جدول ۱: مشارکت کنندگان در بخش کیفی

متغیر	طبقه	فراوانی	متغیر	طبقه	فراوانی
					روانشناسان تربیتی
					۴
			تحصیلات	فوق لیسانس	۰
				سن	
					زیر ۴۰ سال
					۱
					۴۰ تا ۴۵ سال
					۵
					۴۶ تا ۵۰ سال
					۶
					بالای ۵۰ سال
					۲
					اجرای
					۶
					دانشگاهی
					۸
					۱۰
					۱۴
					۴
					۱۰

ت) سن: در این بخش از پژوهش ۱ نفر پایین‌تر از ۴۰ سال، ۵ نفر ۴۰ تا ۴۵ سال، ۶ نفر ۴۶ تا ۵۰ سال و ۲ نفر از خبرگان بالای ۵۰ سال سن دارند.

ث) حوزه فعالیت: ۶ نفر در حوزه اجرایی و ۸ نفر در حوزه دانشگاهی فعال بودند.

الف) محل خدمت: ۴ نفر از روانشناسان تربیتی بودند و ۱۰ نفر عضو هیأت علمی دانشگاه‌های آزاد و دولتی است.

ب) تحصیلات: هر ۱۴ نفر دارای مدرک دکتری بودند.

پ) جنسیت: ۱۰ نفر از خبرگان مرد و ۴ نفر زن بودند.

یافته‌ها

نهایی گردید، در گام نخست مضامین استخراجی از مبانی نظری در جدول ۲ آورده شده است. در این بخش ۱۵ هدف و ۴۵ اصل و ۱۳۳ روش احصاء شد.

لیست پاسخ‌های ارائه‌شده برای هر سؤال که پس از بررسی متون و کدگذاری توسط پژوهشگر و ۴ نفر از متخصصین آمار و خبرگان جدول ۲: مبانی نظری استخراج شده از مرور منابع

اهداف	اصول	روش‌ها
ارزشی-معنوی	باورها و ارزش‌های دینی	توجه به معنویت در خانواده
		آموزش ارزش‌های اخلاقی
		الگوسازی دینی والدین
فرهنگی-اجتماعی	انتقال ارزش‌های فرهنگی	تأکید بر صداقت و مسئولیت‌پذیری
		تقویت وجدان اخلاقی کودک
		آموزش سنت‌ها و هنجارهای اجتماعی
فردی والدین	شایستگی‌های روانی و تربیتی والدین	احترام به بزرگ‌ترها
		تقویت روابط خانوادگی
		مشارکت در فعالیت‌های جمعی
محیطی-مدرن	پیوندهای خانوادگی و اجتماعی	مهارت ارتباطی با کودک
		صبوری و مدیریت هیجان
		نظم در زندگی روزمره
محیطی-مدرن	مدیریت رسانه و فناوری	الگوی رفتاری سالم برای فرزند
		نظارت بر استفاده از رسانه‌ها
		آموزش سواد رسانه‌ای
محیطی-مدرن	حمایت اجتماعی و تاب‌آوری خانواده	بهره‌گیری از شبکه‌های حمایتی
		مقابله سازگار با چالش‌های تربیتی

جدول ۳. هدف، اصل و روش‌های فرزند پروری در سبک زندگی ایرانی-اسلامی

ردیف	هدف	اصل	روش‌ها	کد مصاحبه شونده
۱			عمل‌گرایی والدین در عبادات	I۴, I۶, I۵
۲		اصل الگو بودن	نمایش رفتار اخلاقی در عمل	I۳, I۱۴, I۱۱,
۳			همراهی کودک در مناسک ساده	I۶, I۱۸
۴			آموزش مرحله‌به‌مرحله دعا و ذکر	I۱, I۵, I۱۴, I۲, I۱۱
۵	رشد ایمان و معنویت	اصل تدریج در تربیت دینی	معرفی تدریجی مفاهیم اعتقادی	I۶, I۱۲, I۵
۶			تکرار ملایم و طبیعی اعمال معنوی	I۱۱۱۴, I۳I
۷			گفت‌وگو درباره خدا با زبان ساده	I۳, I۴, I۱۱, I۵
۸		اصل محبت همراه با معنویت	ایجاد فضای عاطفی هنگام عبادات	I۱۰, I۸, I۳
۹			تشویق معنوی بدون اجبار	I۱, I۵, I۴, I۱۲, I۱۱
۱۰			گفت‌وگوی صادقانه با کودک	I۳, I۱۴, I۱۱, I۵
۱۱		اصل صداقت	پذیرش اشتباهات والدین	I۱, I۸, I۳
۱۲	رشد اخلاقی و انسانی	منش	پرهیز از دروغ‌های تربیتی	I۳, I۴, I۱۱, I۵
۱۳			استفاده از لحن محترمانه	I۱۰ و I۳, I۱۴, I۱۱
۱۴		اصل احترام	گوش‌دادن فعال	I۱۰, I۵, I۴, I۲, I۱۱
۱۵			پرهیز از تحقیر و تمسخر	I۱۰, I۶, I۵, I۸, I۷

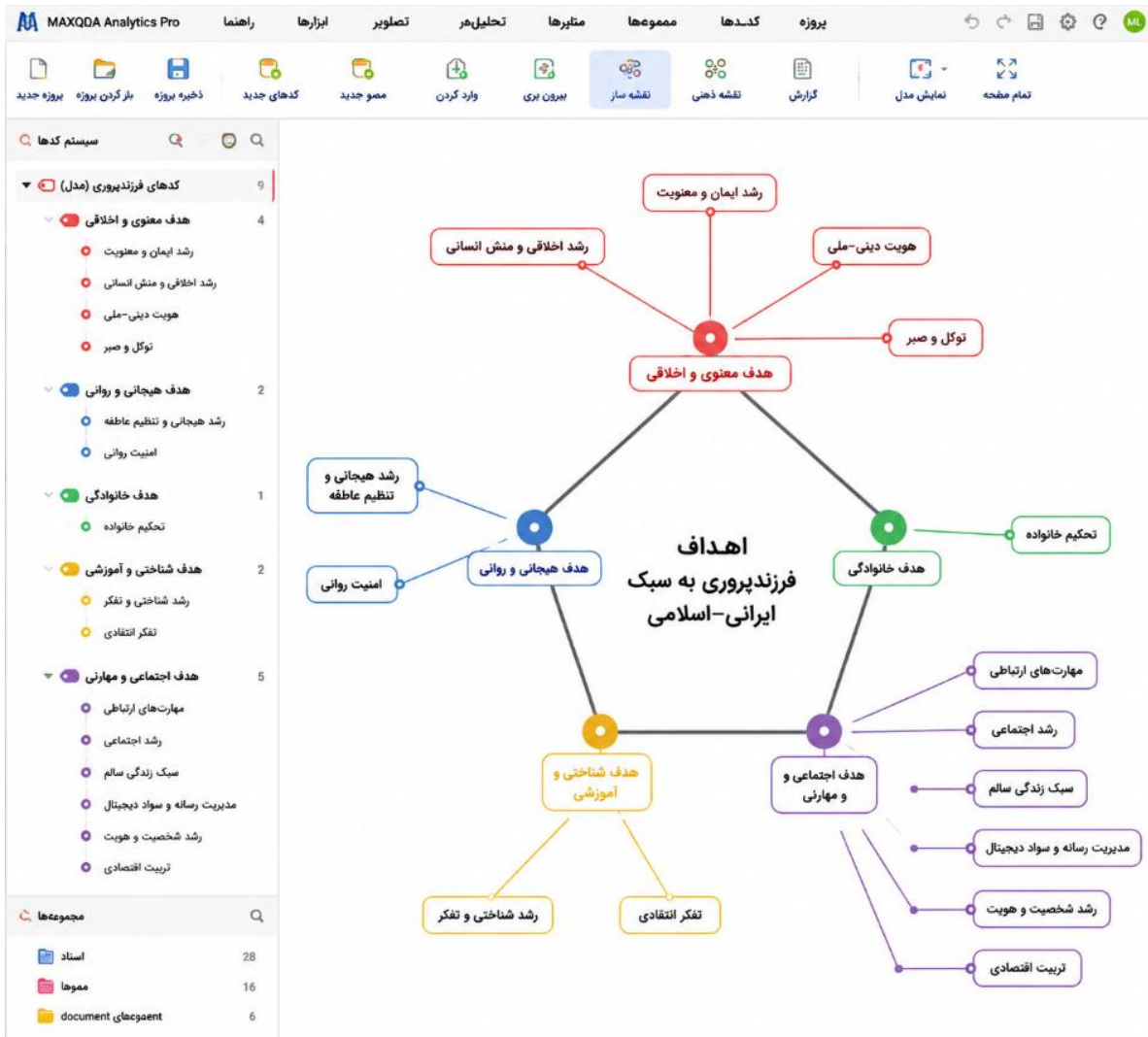
شناسایی شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی... (غلامی هره دشتی و همکاران)

۱۱۱, IV, I ۱۲	سپردن وظایف روزمره			۱۶
I ۱۲, I ۶, I ۲	مشارکت در کارهای خانوادگی	اصل مسئولیت‌پذیری		۱۷
I ۶, I ۱۱, I ۱۳, I ۱۴	استفاده از پیامدهای منطقی برای رفتار			۱۸
IV, I ۳, I ۹, I ۲	تشویق به سؤال پرسیدن			۱۹
IV, I ۱۳, I ۹, I ۶	گفت‌وگو درباره چرایی پدیده‌ها	اصل پرسشگری		۲۰
I ۵, I ۱۱, I ۴	استفاده از داستان‌های اندیشه‌برانگیز			۲۱
I ۱۰, I ۹, I ۱, IV	یادگیری از طریق بازی			۲۲
I ۱۳, I ۴,	انجام آزمایش‌های ساده خانگی	اصل تجربه‌محوری	رشد شناختی و تفکر	۲۳
I ۶, I ۵, I ۱, IV	قرار دادن کودک در موقعیت‌های کشف و تجربه			۲۴
I ۸, IV, I ۱۱, I ۹	کتاب‌خوانی روزانه مشترک			۲۵
IV, I ۳, I ۹, I ۲, I ۶	تشویق به خلاصه‌نویسی ساده	اصل کتابت و یادگیری مستمر		۲۶
I ۱۰, I ۶, I ۵, I ۱۱, IV	ایجاد دفتر یادگیری			۲۷
I ۱۰, I ۵, I ۴, I ۲, I ۱۱	بازگویی احساس کودک			۲۸
I ۵, I ۱۱, I ۴	احترام به هیجان‌های مثبت و منفی	اصل همدلی		۲۹
I ۱, IV, I ۱۲	پرسش از علت احساس			۳۰
I ۳, I ۱۴, I ۵	آغوش روزانه			۳۱
I ۱, I ۹, I ۱۳	استفاده از کلمات محبت‌آمیز	اصل ابراز عاطفه	رشد هیجانی و تنظیم عاطفه	۳۲
I ۲, I ۶, I ۱۰, I ۱۴	تشویق کودک به بیان احساسات			۳۳
I ۱۱, I ۹, I ۱۰, I ۴, I ۵	آموزش تنفس عمیق			۳۴
I ۶, I ۱۱, I ۳	گفت‌وگو پس از فروکش هیجان	اصل آرام‌سازی		۳۵
IV, I ۵, I ۱۳, I ۸	تعیین مرزهای آرام برای اختلاف			۳۶
I ۲, I ۶, I ۱۰, I ۱۴	مشارکت در بازی‌های گروهی			۳۷
I ۱۲, I ۸, I ۳	مشارکت در تصمیم‌های کوچک خانوادگی	اصل مشارکت		۳۸
I ۱۱, I ۹, I ۱۰, I ۴, I ۵	تقسیم وظایف خانه			۳۹
IV, I ۳, I ۹, I ۱۱	سازمان‌دهی بازی‌های تیمی			۴۰
IV, I ۱۳, I ۹, I ۱۰	تمرین حل مسئله مشترک	اصل همکاری	رشد اجتماعی	۴۱
I ۱, I ۹, I ۳, I ۱۴	تشویق همکاری بین فرزندان			۴۲
I ۱۰, I ۶, I ۵, I ۱۱, IV	آموزش نوبت‌گیری			۴۳
I ۱, IV, I ۱۲	تمرین گفت‌وگوی مودبانه	اصل احترام به دیگران		۴۴
I ۲, I ۱۶, I ۱۰,	رعایت حریم شخصی			۴۵
I ۶, I ۱۱, I ۳, I ۱۴	گفت‌وگو درباره نقاط قوت و ضعف			۴۶
IV, I ۳, I ۹, I ۲	کمک به شناخت احساسات	اصل خودآگاهی		۴۷
IV, I ۱۳, I ۹, I ۶	تعیین اهداف شخصی			۴۸
I ۲, I ۶, I ۱۰, I ۴	تقویت موفقیت‌های کوچک			۴۹
I ۱, I ۱۱, I ۱۰, I ۱۳	پرهیز از مقایسه	اصل عزت‌نفس	رشد شخصیت و هویت	۵۰
I ۴, I ۵, IV, I ۱۱	احترام به تفاوت‌های فردی			۵۱
I ۱, I ۱۰, I ۶, I ۵,	واگذاری تصمیم‌های متناسب با سن			۵۲
I ۱۳, I ۶, I ۱۰, I ۴	فرصت تجربه خطا	اصل استقلال		۵۳
I ۱, I ۱۵	مسئولیت‌های متناسب			۵۴
I ۴, I ۱, I ۵	تنظیم زمان بازی و درس	اصل تعادل	سبک زندگی سالم	۵۵
I ۳, I ۴, I ۱۱,	محدودیت منطقی رسانه			۵۶

۱۱, ۱۲, ۱۶, ۱۷۰	الگوی خواب منظم			۵۷
۱۵, ۱۲, ۱۱۸, ۱۳	برنامه روزانه			۵۸
۱۱۶	جدول کارها	اصل نظم		۵۹
۱۳, ۱۴, ۱۱۱, ۱۵	نظم در اتاق کودک			۶۰
۱۱, ۱۱۵, ۱۷, ۱۹	غذاهای طبیعی			۶۱
۱۴, ۱۶, ۱۵	کاهش تنقلات مضر	اصل تغذیه سالم		۶۲
۱۳, ۱۱۴, ۱۱۱,	مشارکت در تهیه غذا			۶۳
۱۶, ۱۱۸	زمان گفت‌وگوی روزانه			۶۴
۱۱, ۱۵, ۱۱۴, ۱۲, ۱۱۱	پرسش‌های باز	اصل گفت‌وگوی مؤثر		۶۵
۱۶, ۱۱۲, ۱۵	بیان احساس در قالب کلمات			۶۶
۱, ۱۱۱۴, ۱۳۱	قطع نکردن صحبت			۶۷
۱۳, ۱۴, ۱۱۱, ۱۵	بازخورد دادن	اصل گوش دادن	مهارت‌های ارتباطی	۶۸
۱۱۰, ۱۸, ۱۳	تماس چشمی مناسب			۶۹
۱۱, ۱۵, ۱۴, ۱۱۲, ۱۱۱	مدل‌سازی گفت‌وگوی محترمانه			۷۰
۱۳, ۱۱۴, ۱۱۱, ۱۵	اصلاح بدون تحقیر	اصل بیان محترمانه		۷۱
۱۱, ۱۸, ۱۳	استفاده از جملات «من»			۷۲
۱۳, ۱۴, ۱۱۱, ۱۵	آموزش خطرات متناسب با سن			۷۳
۱۱۰ و ۱۳, ۱۱۴, ۱۱۱	تعیین قوانین ایمنی	اصل پیشگیری		۷۴
۱۱۰, ۱۵, ۱۴, ۱۲, ۱۱۱	پرهیز از تنبیه خشن			۷۵
۱۱۰, ۱۶, ۱۵, ۱۸, ۱۷	نظارت بر دوستان			۷۶
۱۱۱, ۱۷, ۱۱۲	نظارت رسانه	اصل نظارت	امنیت روانی	۷۷
۱۱۲, ۱۶, ۱۲	بررسی وضعیت تحصیلی			۷۸
۱۶, ۱۱۱, ۱۱۳, ۱۱۴	پیامد منطقی			۷۹
۱۷, ۱۳, ۱۹, ۱۲	ثبات قوانین	اصل انضباط سازنده		۸۰
۱۷, ۱۱۳, ۱۹, ۱۶	تعیین مرزهای روشن			۸۱
۱۵, ۱۱۱, ۱۴	داستان‌های ایرانی-اسلامی			۸۲
۱۱۰, ۱۹, ۱۱, ۱۷	بازدید اماکن مذهبی	اصل آشنایی با میراث		۸۳
۱۱۳, ۱۴,	شرکت در آیین‌ها			۸۴
۱۶, ۱۵, ۱۱, ۱۷	خواندن اشعار کلاسیک			۸۵
۱۸, ۱۷, ۱۱۱, ۱۹	آموزش ضرب‌المثل	اصل زبان و ادبیات	هویت دینی-مملی	۸۶
۱۷, ۱۳, ۱۹, ۱۲, ۱۶	استفاده از ادبیات بومی			۸۷
۱۱۰, ۱۶, ۱۵, ۱۱۱, ۱۷	مشارکت در برنامه‌های محلی			۸۸
۱۱۰, ۱۵, ۱۴, ۱۲, ۱۱۱	تقویت افتخار ملی	اصل تعلق اجتماعی		۸۹
۱۵, ۱۱۱, ۱۴	احترام به نمادها			۹۰
۱۱, ۱۷, ۱۱۲	دعا در کنار تلاش			۹۱
۱۳, ۱۱۴, ۱۵	آموزش سپردن امور به خدا	اصل توکل		۹۲
۱۱, ۱۹, ۱۱۳	بیان تجربه‌های شخصی			۹۳
۱۲, ۱۶, ۱۱۰, ۱۱۴	تمرین انتظار		توکل و صبر	۹۴
۱۱۱, ۱۹, ۱۱۰, ۱۱۴, ۱۵	تحمل ناکامی‌های کوچک	اصل صبر		۹۵
۱۶, ۱۱۱, ۱۳	داستان‌های صبر			۹۶
۱۷, ۱۵, ۱۱۳, ۱۸	تأکید بر جنبه مثبت شکست	اصل امیدواری		۹۷

۹۸	تشویق تلاش دوباره	۱۲, ۱۶, ۱۱۰, ۱۱۴
۹۹	جملات امیدبخش	۱۱۲, ۱۸, ۱۳
۱۰۰	پاسخ استدلالی ساده	۱۱۱, ۱۹, ۱۱۰, ۱۴, ۱۵
۱۰۱	اصل گفت‌وگوی عقلانی	تشویق «چرا» ۱۷, ۱۳, ۱۹, ۱۱۱
۱۰۲		پرهیز از سرکوب سؤال ۱۷, ۱۱۳, ۱۹, ۱۱۰
۱۰۳		مقایسه پیامدها ۱۱, ۱۹, ۱۳, ۱۱۴
۱۰۴	تفکر انتقادی	اصل مقایسه و تحلیل تحلیل فیلم و داستان ۱۱۰, ۱۶, ۱۵, ۱۱۱, ۱۷
۱۰۵		بررسی نتایج انتخاب ۱۳, ۱۴, ۱۱۱, ۱۵
۱۰۶		توضیح تفاوت الگوگیری و تقلید ۱۱۰, ۱۳, ۱۱۴, ۱۱۱
۱۰۷	اصل اجتناب از تقلید کورکورانه	تمرین انتخاب آگاهانه ۱۱۰, ۱۵, ۱۴, ۱۲, ۱۱۱
۱۰۸		تشویق تفکر مستقل ۱۱۰, ۱۶, ۱۵, ۱۸, ۱۷
۱۰۹		آموزش نیاز و خواسته ۱۱۱, ۱۷, ۱۱۲
۱۱۰	اصل قناعت	صرفه‌جویی عملی ۱۱۲, ۱۶, ۱۲
۱۱۱		الگو بودن والدین ۱۶, ۱۱۱, ۱۱۳, ۱۱۴
۱۱۲		پول توجییبی ۱۷, ۱۳, ۱۹, ۱۲
۱۱۳	تربیت اقتصادی	اصل مسئولیت مالی بودجه‌بندی ساده ۱۷, ۱۱۳, ۱۹, ۱۶
۱۱۴		مشارکت در خرید ۱۵, ۱۱۱, ۱۴
۱۱۵		کمک به نیازمندان ۱۱۰, ۱۹, ۱۱, ۱۷
۱۱۶	اصل انفاق	مشارکت در کار خیریه ۱۱۳, ۱۴,
۱۱۷		آموزش لذت بخشش ۱۶, ۱۵, ۱۱, ۱۷
۱۱۸		دوره‌می منظم ۱۸, ۱۷, ۱۱۱, ۱۹
۱۱۹	اصل خانواده‌محوری	غذای مشترک ۱۷, ۱۳, ۱۹, ۱۲, ۱۶
۱۲۰		تصمیم‌گیری جمعی ۱۱۰, ۱۶, ۱۵, ۱۱۱, ۱۷
۱۲۱		پرهیز از جر و بحث تند ۱۱۰, ۱۵, ۱۴, ۱۲, ۱۱۱
۱۲۲	تحکیم خانواده	اصل احترام متقابل والدین احترام عملی ۱۵, ۱۱۱, ۱۴
۱۲۳		حل تعارض با گفت‌وگو ۱۴, ۱۶, ۱۵
۱۲۴		وقت دونفره والد-فرزند ۱۳, ۱۱۴, ۱۱۱,
۱۲۵	اصل پیوند عاطفی پایدار	آیین‌های خانوادگی ۱۶, ۱۱۸
۱۲۶		ابراز محبت مستمر ۱۱, ۱۵, ۱۱۴, ۱۲, ۱۱۱
۱۲۷	اصل آگاهی رسانه‌ای	گفت‌وگوی تحلیلی درباره محتوای رسانه‌ها ۱۶, ۱۱۲, ۱۵
۱۲۸		آموزش تشخیص محتوای مفید و مضر ۱۱۱۱۴, ۱۳۱
۱۲۹		تعیین زمان‌بندی مشخص برای استفاده از رسانه‌ها ۱۳, ۱۴, ۱۱۱, ۱۵
۱۳۰	مدیریت رسانه و سواد دیجیتال	اصل مدیریت مصرف رسانه ایجاد قوانین خانوادگی درباره استفاده از رسانه ۱۱۰, ۱۸, ۱۳
۱۳۱		جایگزین‌سازی فعالیت‌های مفید به جای مصرف بیش از حد رسانه ۱۱, ۱۵, ۱۴, ۱۱۲, ۱۱۱
۱۳۲	اصل هدایت محتوای رسانه‌ای	انتخاب و معرفی محتوای مناسب متناسب با سن فرزند ۱۳, ۱۱۴, ۱۱۱, ۱۵
۱۳۳		همراهی و نظارت والدین در استفاده از رسانه‌ها ۱۱, ۱۸, ۱۳

در این بخش ۱۵ هدف و ۴۵ اصل و ۱۳۳ روش شناسایی شد.

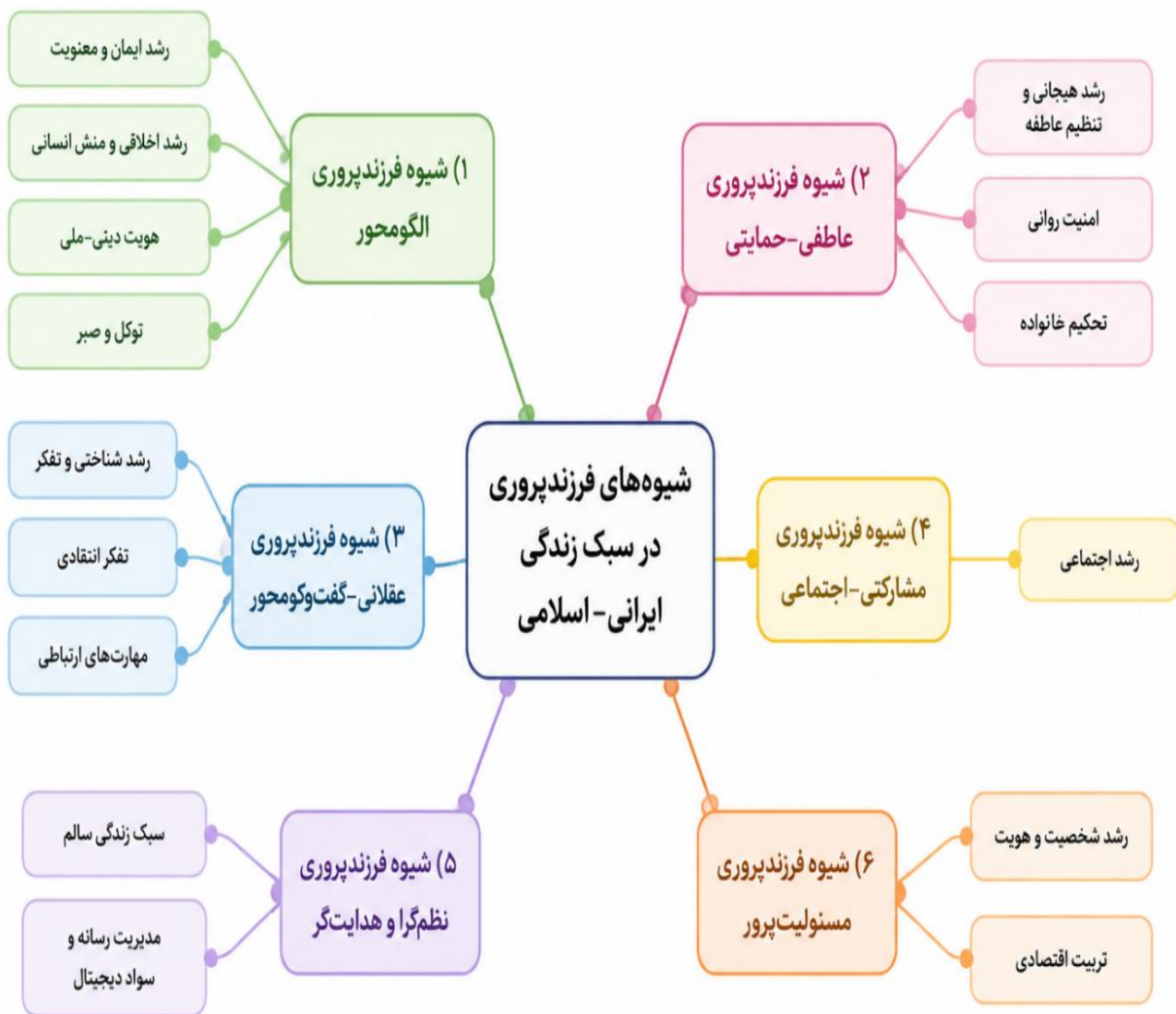
شکل ۲- اهداف فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی - اسلامی

فرزندپروری برای ۱۵ هدف مشخص گردید که در جدول ۴ مشخص شده است.

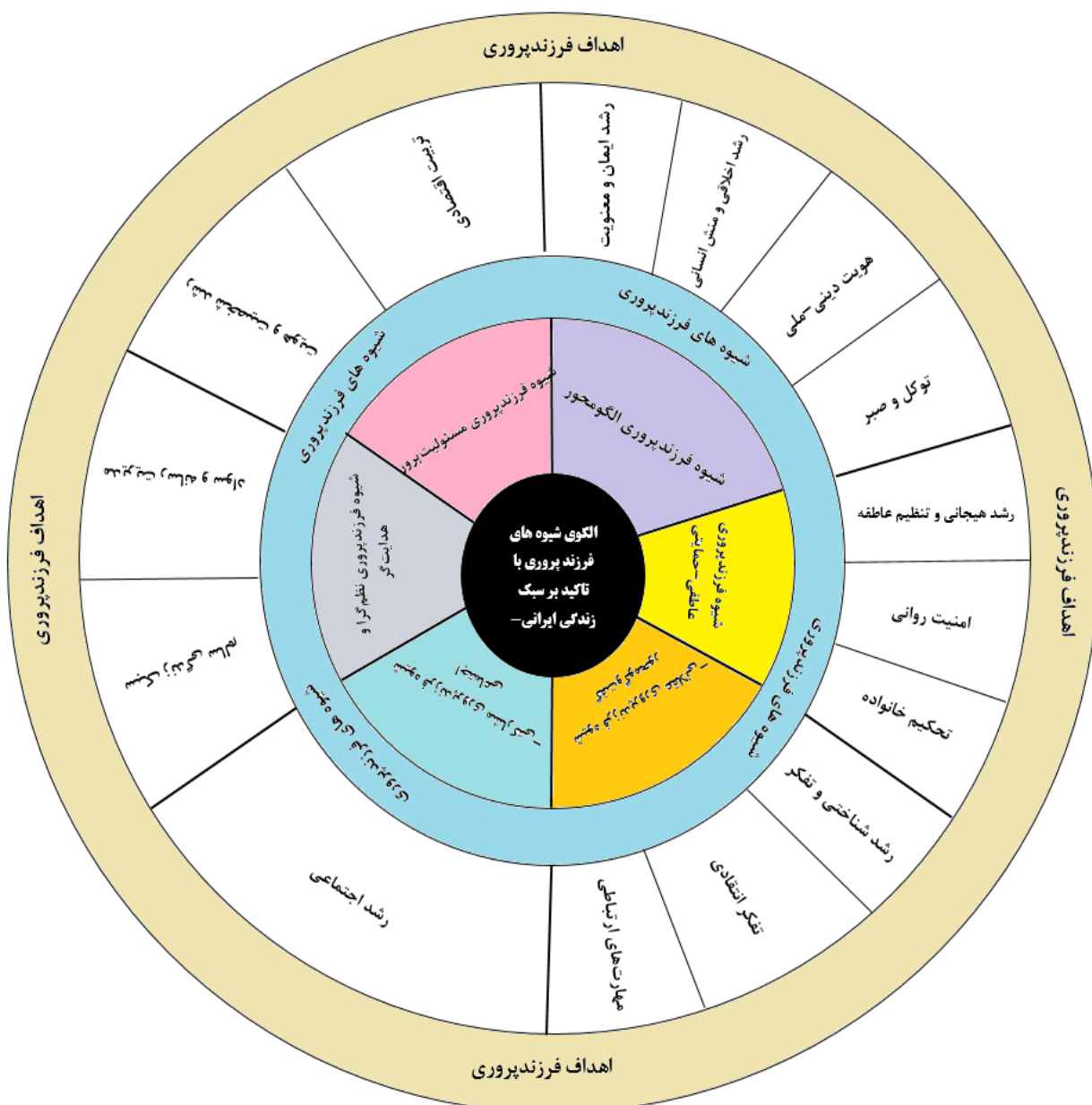
در این بخش برای مشخص کردن شیوه‌های فرزندپروری از خبرگان خواسته شد هر هدف را زیر مجموعه یک شیوه فرزندپروری با تأکید بر سبک ایرانی - اسلامی قرار دهند و در مجموع ۶ شیوه جدول ۴. شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی - اسلامی

کدمصاحبه شونده	اهداف	شیوه کلی فرزندپروری
۱۴، ۱۶، ۱۵	رشد ایمان و معنویت	شیوه فرزندپروری الگومحور
۱۳، ۱۱۴، ۱۱۱،	رشد اخلاقی و منش انسانی	
۱۶، ۱۱۳	هویت دینی-ملی	
۱۱، ۱۵، ۱۱۴، ۱۱۲، ۱۱۴	توکل و صبر	
۱۶، ۱۱۲، ۱۵	رشد هیجانی و تنظیم عاطفه	شیوه فرزندپروری عاطفی-حمایتی
۱۱۱۱۴، ۱۳۱	امنیت روانی	
۱۳، ۱۴، ۱۱۱، ۱۵	تحکیم خانواده	
۱۴، ۱۶، ۱۵	رشد شناختی و تفکر	شیوه فرزندپروری عقلانی-گفت‌وگومحور

تفکر انتقادی	I۳, I۱۴, I۱۱,
مهارت‌های ارتباطی	I۶, I۱۸
شیوه فرزندپروری مشارکتی-اجتماعی	I۱, I۵, I۱۴, I۲, I۱۲
سبک زندگی سالم	I۶, I۱۲, I۵
شیوه فرزندپروری نظم‌گرا و هدایت‌گر	I۱۰, I۹
مدیریت رسانه و سواد دیجیتال	I۳, I۴, I۱۱, I۵
رشد شخصیت و هویت	I۴, I۶, I۵
تربیت اقتصادی	

شکل ۳-مدل خروجی نرم افزار maxqda۲۴

شکل ۴. شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی - اسلامی

تحویلی اجتماعی - ارتباطی، و الگوی تحوili اخلاقی - ارزشی. قرار گرفتن این الگوها در قالب بخش‌های رنگی، بیانگر آن است که هر کدام یک «جهت‌گیری تربیتی» متمایز دارند و در عین حال با هم هم‌پوشانی و تعامل می‌کنند. حلقه‌ی آبی اطراف، «شیوه‌های فرزندپروری» را به‌عنوان سطح عملیاتی‌تر مشخص می‌کند؛ یعنی جایی که باورها و جهت‌گیری‌ها به رفتارها و راهبردهای تربیتی ترجمه می‌شوند. در بیرون، حلقه‌ی کرم‌رنگ «اهداف فرزندپروری» آمده که نشان می‌دهد همه‌ی شیوه‌ها باید به سمت غایت‌های تربیتی

این الگو، «الگوی شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی - اسلامی» را به‌صورت لایه‌مند و از درون به بیرون نمایش می‌دهد. در مرکز، هسته‌ی نظری الگو قرار دارد که نشان می‌دهد فرزندپروری در این رویکرد صرفاً مجموعه‌ای از تکنیک‌ها نیست، بلکه بر یک منظومه‌ی ارزشی و معنایی متکی است. حلقه‌ی بعدی، الگوهای شیوه‌های فرزندپروری را نشان می‌دهد که به پنج دسته اصلی تقسیم شده‌اند: الگوی تحوili هیجانی - روان‌شناختی، الگوی تحوili معنوی - دینی، الگوی تحوili شناختی - آموزشی، الگوی

شناختی، رشد هیجانی، رشد اجتماعی، رشد شخصیت و هویت، تربیت اقتصادی، امنیت روانی، تحکیم خانواده و سواد رسانه‌ای بود. این یافته نشان می‌دهد که در الگوی ایرانی-اسلامی، تربیت کودک محدود به یک بعد خاص نیست، بلکه رشد همه‌جانبه و متوازن کودک مورد توجه قرار می‌گیرد. این نتیجه با مطالعاتی که سبک زندگی ایرانی-اسلامی را بستری برای رشد متعادل انسان در ابعاد مختلف فردی و اجتماعی معرفی کرده‌اند، همسو است (Mohammad Sadeghi Moghadam et al., 2022; M. Sadeghi Moghadam et al., 2022). همچنین نتایج حاضر با دیدگاه کریم‌زاده و حسین‌زاده مبنی بر جایگاه محوری خانواده در حفظ و انتقال ارزش‌های سبک زندگی ایرانی-اسلامی مطابقت دارد؛ زیرا خانواده در این رویکرد مسئول تربیت نسلی است که علاوه بر برخورداری از مهارت‌های فردی و اجتماعی، دارای هویت دینی، اخلاقی و فرهنگی مستحکم باشد (Karimzadeh & Hossein-Zadeh, 2025).

یافته دیگر پژوهش استخراج شیوه فرزندپروری الگومحور بود که اهدافی همچون رشد ایمان و معنویت، رشد اخلاقی، هویت دینی-ملی و توکل و صبر را پوشش می‌داد. این یافته نشان می‌دهد که در نظام تربیتی ایرانی-اسلامی، رفتار والدین مهم‌ترین ابزار انتقال ارزش‌ها به فرزندان است. در واقع کودکان پیش از آنکه از طریق آموزش مستقیم یاد بگیرند، از طریق مشاهده رفتار والدین ارزش‌ها را درونی می‌کنند. این نتیجه با یافته‌های پژوهش آل‌مومنی همسو است که نقش الگوی رفتاری والدین را از مهم‌ترین عناصر تربیت اسلامی معرفی کرده و نشان داده است که والدین از طریق رفتار خود می‌توانند ارزش‌های دینی و اخلاقی را به نسل بعد منتقل کنند (Al-Momani, 2024). همچنین این یافته با دیدگاه بن‌سعید درباره والدگری معنوی مسلمانان همخوانی دارد؛ زیرا وی تربیت معنوی را فرایندی مبتنی بر الگوسازی عملی والدین و ایجاد محیطی سرشار از ایمان و معنویت می‌داند (Bensaid, 2021). افزون بر این، نتایج پژوهش حاضر با تبیین سیره تربیتی امام علی (ع) در ارائه الگوی سبک زندگی اسلامی-ایرانی نیز هماهنگ است؛ زیرا در آن پژوهش نیز رفتار عملی والدین و مربیان به‌عنوان مهم‌ترین عامل انتقال ارزش‌های اخلاقی و دینی معرفی شده است (Tarkashvand et al., 2019).

هدایت شوند و بدون هدف‌مندی، به پراکندگی روش‌ها می‌انجامند. بخش‌های سفید پیرامونی، نمونه‌هایی از اهداف جزئی‌تر را پوشش می‌دهد؛ از جمله تقوا و صبر، هویت‌بخشی دینی-ملی، رشد هیجانی و تنظیم عاطفه، امنیت روانی، تحکیم خانواده، رشد شناختی و تفکر انتقادی، مهارت‌های اجتماعی، و رشد جسمانی. بنابراین، الگو تأکید می‌کند که در فرزندپروری ایرانی-اسلامی، «هدف‌ها» معیار انتخاب «شیوه‌ها» هستند و «الگوهای تحولی» نقش چارچوب‌دهی و جهت‌دهی کلان را دارند. همچنین، چیدمان دایره‌ای مدل، نگاه سیستمی به تربیت را برجسته می‌کند؛ یعنی رشد کودک در ابعاد مختلف به‌صورت هم‌زمان و مرتبط رخ می‌دهد و تقویت یک بُعد می‌تواند بر سایر ابعاد اثرگذار باشد. در مجموع، این تصویر یک نقشه‌ی مفهومی ارائه می‌دهد که از مبانی و جهت‌گیری‌ها شروع می‌شود، به شیوه‌های عملی می‌رسد و نهایتاً به اهداف تربیتی مورد انتظار ختم می‌گردد.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف شناسایی اهداف، اصول، روش‌ها و شیوه‌های فرزندپروری با تأکید بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی انجام شد. یافته‌ها نشان داد که الگوی فرزندپروری مبتنی بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی دارای ساختاری چندسطحی و نظام‌مند است که در آن ۱۵ هدف، ۴۵ اصل، ۱۳۳ روش و ۶ شیوه اصلی فرزندپروری شامل شیوه الگومحور، عاطفی-حمایتی، عقلانی-گفت‌وگومحور، مشارکتی-اجتماعی، نظم‌گرا و هدایتگر و مسئولیت‌پرور شناسایی شد. این یافته بیانگر آن است که فرزندپروری در چارچوب سبک زندگی ایرانی-اسلامی صرفاً مجموعه‌ای از فنون رفتاری نیست، بلکه نظامی منسجم از ارزش‌ها، باورها، اصول و راهبردهای تربیتی است که ابعاد مختلف رشد کودک را به صورت هم‌زمان پوشش می‌دهد. چنین برداشتی با دیدگاه‌های مطرح‌شده درباره ماهیت جامع سبک زندگی ایرانی-اسلامی همخوانی دارد؛ زیرا این سبک زندگی بر تلفیق ابعاد معنوی، اخلاقی، فرهنگی، اجتماعی و فردی تأکید می‌کند و خانواده را مهم‌ترین بستر تحقق این ارزش‌ها می‌داند (Eltiaminia, 2019; Sharifi, 2019; Naberi et al., 2022; Hossani, 2018).

یکی از مهم‌ترین یافته‌های پژوهش حاضر شناسایی اهداف متنوع فرزندپروری شامل رشد ایمان و معنویت، رشد اخلاقی، رشد

در زمینه شیوه مشارکتی-اجتماعی نیز یافته‌ها نشان داد که رشد اجتماعی از طریق مشارکت، همکاری و تعامل فعال با دیگران تقویت می‌شود. این نتیجه نشان می‌دهد که سبک زندگی ایرانی-اسلامی به تربیت فردی منزوی و منفعل نمی‌اندیشد، بلکه هدف آن پرورش افرادی است که توانایی تعامل سازنده با خانواده و جامعه را داشته باشند. این یافته با پژوهش حنان عین‌البری انور و همکاران همسو است که نشان دادند نحوه تعامل والدین با فرزندان تأثیر مستقیمی بر استقلال، مسئولیت‌پذیری و توانایی مشارکت اجتماعی آنان دارد (Hanan Ainul Birri Anwar et al., 2025). همچنین با نتایج پژوهش نجیحه درباره ادراک نوجوانان از فرهنگ فرزندپروری نیز مطابقت دارد؛ زیرا در آن پژوهش، ارتباط مثبت والد-فرزند و مشارکت در تصمیم‌گیری‌های خانوادگی از مهم‌ترین مؤلفه‌های تربیت موفق معرفی شد (Najjihah, 2023).

یافته‌های پژوهش درباره شیوه نظم‌گرا و هدایتگر نیز نشان داد که سبک زندگی سالم و مدیریت رسانه و سواد دیجیتال از اهداف مهم فرزندپروری در عصر حاضر هستند. این نتیجه اهمیت ویژه‌ای دارد؛ زیرا خانواده‌های امروزی با چالش‌های گسترده‌ای ناشی از فضای مجازی و رسانه‌های نوین مواجه‌اند. یافته حاضر با پژوهش اصناوان و همکاران همسو است که بر ضرورت بهینه‌سازی فرزندپروری در عصر دیجیتال و نقش آموزش اسلامی در هدایت کودکان تأکید کرده‌اند (Asnawan et al., 2024). همچنین نتایج پژوهش جعفرزاده بهابادی درباره نقش رسانه در ترویج سبک زندگی ایرانی-اسلامی نشان می‌دهد که مدیریت آگاهانه رسانه‌ها می‌تواند از مهم‌ترین ابزارهای حفظ هویت فرهنگی و دینی نسل جدید باشد (Jafarzadeh Bahabadi, 2017). بنابراین توجه به سواد رسانه‌ای در الگوی حاضر، پاسخی مناسب به تحولات فرهنگی و فناوری معاصر محسوب می‌شود.

در بخش دیگری از یافته‌ها، شیوه مسئولیت‌پرور شامل رشد شخصیت و هویت و تربیت اقتصادی شناسایی شد. این نتیجه نشان می‌دهد که در الگوی ایرانی-اسلامی، کودک باید به تدریج مسئولیت‌پذیری، خودکنترلی، استقلال و مهارت‌های مدیریت منابع را بیاموزد. این یافته با پژوهش‌های مربوط به توسعه سازگاری کودکان همخوان است که مسئولیت‌پذیری را از عوامل اصلی رشد اجتماعی و هیجانی معرفی

یافته‌های پژوهش در خصوص شیوه فرزندپروری عاطفی-حمایتی نیز حائز اهمیت است. در این شیوه، اهدافی نظیر رشد هیجانی و تنظیم عاطفه، امنیت روانی و تحکیم خانواده مورد توجه قرار گرفته است. این نتیجه بیانگر آن است که در سبک زندگی ایرانی-اسلامی، محبت، همدلی، حمایت عاطفی و ایجاد احساس امنیت از ارکان اساسی تربیت محسوب می‌شوند. این یافته با پژوهش فاضله و پریندوری همسو است که نقش ترمیم زخم‌های هیجانی دوران کودکی و حمایت عاطفی والدین را در سلامت روان و رشد شخصیت فرزندان برجسته کرده‌اند (Fadilah & Parinduri, 2024). همچنین نتایج حاضر با یافته‌های یحیی درباره نقش سبک‌های فرزندپروری در پیشگیری از رفتارهای آسیب‌زا و مشکلات هیجانی نوجوانان هماهنگی دارد؛ زیرا والدگری مبتنی بر حمایت عاطفی می‌تواند اثرات منفی آسیب‌های هیجانی را کاهش دهد (Yahdi, 2025). علاوه بر این، پژوهش اسماعیل و همکاران درباره نقش والدین در شکل‌دهی خودآگاهی کودکان نیز نشان داده است که محیط خانوادگی مبتنی بر حمایت، پذیرش و تعامل عاطفی، زمینه رشد خودآگاهی و سلامت روان را فراهم می‌کند (S. Ismail et al., 2024).

یکی دیگر از یافته‌های مهم این پژوهش، شناسایی شیوه فرزندپروری عقلانی-گفت‌وگومحور بود که رشد شناختی، تفکر انتقادی و مهارت‌های ارتباطی را شامل می‌شد. این نتیجه بیانگر آن است که در الگوی ایرانی-اسلامی، فرزندپروری موفق صرفاً بر اطاعت و تبعیت استوار نیست، بلکه بر گفت‌وگو، استدلال، پرسشگری و مشارکت فکری فرزندان تأکید دارد. این یافته با پژوهش اسماعیل و همکاران درباره رویکرد ارتباطی والدین مسلمان با نوجوانان همخوانی دارد؛ زیرا آنان نشان دادند که گفت‌وگوی مؤثر و ارتباط مبتنی بر احترام، نقش اساسی در انتقال ارزش‌ها و شکل‌گیری شخصیت نوجوانان دارد (M. Ismail et al., 2024). همچنین این نتیجه با مطالعات مرتبط با ارتقای سازگاری کودکان از طریق شیوه‌های نوین فرزندپروری هماهنگ است؛ زیرا توسعه مهارت‌های شناختی و ارتباطی از عوامل اصلی افزایش سازگاری و انعطاف‌پذیری کودکان محسوب می‌شود (Motavali Bashi, 2025; Motavalli-Bashi, 2025).

فرهنگی و همچنین بررسی دیدگاه والدین و فرزندان در گروه‌های سنی مختلف نیز پیشنهاد می‌شود.

بر اساس یافته‌های پژوهش، طراحی دوره‌های آموزشی ویژه والدین بر مبنای شش شیوه اصلی فرزندپروری استخراج شده ضروری به نظر می‌رسد. همچنین مدارس، مراکز مشاوره و نهادهای فرهنگی می‌توانند از این الگو برای تدوین بسته‌های آموزشی، راهنماهای تربیتی و برنامه‌های توانمندسازی خانواده استفاده کنند. توجه ویژه به آموزش مهارت‌های ارتباطی، مدیریت رسانه، تقویت هویت دینی-ملی، مسئولیت‌پذیری و حمایت عاطفی در خانواده‌ها می‌تواند زمینه تحقق عملی سبک زندگی ایرانی-اسلامی و ارتقای کیفیت فرزندپروری را فراهم سازد.

تعارض منافع

بین نویسندگان هیچ تعارض منافی وجود نداشت.

حامی مالی

این پژوهش بدون هیچ حمایت مالی و با هزینه شخصی انجام شد.

ملاحظات اخلاقی

در این مطالعه، اهمیت و ضرورت پژوهش برای نمونه‌ها تشریح و درباره رعایت ملاحظات اخلاقی مانند رازداری، محرمانگی، حفظ حریم نمونه‌ها، آزادی جهت شرکت در پژوهش و انصراف از آن و غیره به آنان اطمینان داده شد.

مشارکت نویسندگان

نویسندگان این مقاله با یکدیگر مشارکت داشتند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از تمامی افرادی که در مراحل پژوهش همکاری و یاری نمودند تقدیر و تشکر می‌شود.

References

- Al-Momani, M. O. (2024). The Degree of Parents' Practice of The Good Role Model Style Included in Islamic Educational Thought from The Point of View of University Students. *At-Tadzkir: Islamic Education Journal*, 3(2), 144-156.
- Asnawan, A., Farid, M., Umam, K., & Shalihah, I. a. (2024). Optimizing Parenting to Grow Early Childhood Character Through Islamic Education in the Digital Era. *Jurnal Obsesi Jurnal Pendidikan Anak Usia Dini*, 8(6), 2033-2038. <https://doi.org/10.31004/obsesi.v8i6.6319>

کرده‌اند (Motavalli Bashi, 2025; Motavalli-Bashi, 2025). همچنین نتایج حاضر با پژوهش روح‌پرور و همکاران درباره رویکردهای والدین در آموزش مسائل حساس به نوجوانان هماهنگی دارد؛ زیرا در آن مطالعه نیز تأکید شده بود که مسئولیت‌پذیری و آگاهی تدریجی کودکان باید در چارچوب هدایت والدین شکل گیرد (Rouhparvar et al., 2022).

در مجموع، یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که فرزندپروری مبتنی بر سبک زندگی ایرانی-اسلامی دارای ماهیتی جامع، چندبعدی و هدف‌محور است. این الگو تلاش می‌کند میان آموزه‌های اسلامی، ارزش‌های فرهنگی ایرانی و یافته‌های علمی حوزه تربیت و روان‌شناسی پیوند برقرار کند. برخلاف بسیاری از الگوهای رایج که صرفاً بر کنترل رفتاری یا پاسخ‌دهی والدین تمرکز دارند، الگوی حاضر ابعاد معنوی، اخلاقی، شناختی، هیجانی، اجتماعی، هویتی، اقتصادی و رسانه‌ای را به صورت یکپارچه در نظر می‌گیرد. از این رو، می‌توان آن را الگویی بومی و متناسب با نیازهای خانواده ایرانی دانست که ظرفیت بالایی برای استفاده در برنامه‌های آموزشی، مشاوره‌ای و سیاست‌گذاری‌های تربیتی دارد.

پژوهش حاضر با وجود دستاوردهای نظری و کاربردی ارزشمند، با محدودیت‌هایی نیز همراه بود. نخست آنکه داده‌های پژوهش تنها از طریق مصاحبه با خبرگان حوزه علوم تربیتی، فلسفه تعلیم و تربیت و روان‌شناسی تربیتی گردآوری شد و دیدگاه والدین، معلمان و نوجوانان به طور مستقیم در فرآیند استخراج مؤلفه‌ها لحاظ نگردید. همچنین ماهیت کیفی پژوهش موجب می‌شود که تعمیم‌پذیری یافته‌ها به تمامی خانواده‌های ایرانی با احتیاط انجام شود. محدود بودن نمونه به افراد متخصص و اجرای پژوهش در یک بازه زمانی مشخص نیز از دیگر محدودیت‌های مطالعه به شمار می‌رود.

پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده، الگوی استخراج شده در قالب ابزارهای کمی استانداردسازی شده و اعتبارسنجی آماری شود. همچنین بررسی اثربخشی شیوه‌های فرزندپروری شناسایی شده بر متغیرهایی همچون سلامت روان، هویت دینی، تاب‌آوری، سازگاری اجتماعی، پیشرفت تحصیلی و سواد رسانه‌ای کودکان و نوجوانان می‌تواند افق‌های جدیدی را در این حوزه بگشاید. انجام مطالعات تطبیقی میان الگوی فرزندپروری ایرانی-اسلامی و سایر الگوهای

- Lifestyle and Cultural and Quranic Excellence. Fourth International Conference on Management, Educational, Social, and Psychological Sciences, Mashhad. <https://civilica.com/doc/1651007/>
- Sadeghi Moghadam, M., Ghorbanpour, A., & Reyhani, N. (2022). Analytical study of the promotion and education of Iranian-Islamic lifestyle and cultural excellence and the Quran. Proceedings of the Fourth International Conference on Management, Educational, Social, and Psychological Sciences.
- Salak, R., Salak, A., & Kashani, M. (2023). The Role of Parents in the Sexual Education of Children in Islamic Sources. *Islamic Scholars Scientific Journal*, 9(25), 104-132.
- Sharifi, A. (2019). *Islamic-Iranian Lifestyle*. Aftab-e Tose'e Publications.
- Tarkashvand, S., Salehi, A., & Keshavarz, S. (2019). Explaining Imam Ali's Educational Conduct to Present a Model for an Islamic-Iranian Lifestyle. *Nahj al-Balagha Research Quarterly*, 7(28), 39-56.
- Yahdi, T. (2025). *The Mediating Role of Parenting Styles and Anger Rumination in the Relationship between Childhood Emotional Trauma and Cyberbullying on Social Networks in Adolescents in Rasht* Islamic Azad University, Rasht Branch, Faculty of Humanities, Department of Psychology]. Rasht, Iran.
- Bensaid, B. (2021). An Overview of Muslim Spiritual Parenting. *Religions*, 12(12), 1057. <https://doi.org/10.3390/rel12121057>
- Eltiaminia, R., & Hossani, A. (2018). *Identity, culture and lifestyle in the era of globalization* (Vol. 3).
- Fadilah, R., & Parinduri, S. A. (2024). Forgiveness therapy in Islamic psychology perspective: Healing the inner child parenting wounds. *Psikis: Jurnal Psikologi Islami*, 10(2), 386-398. <https://doi.org/10.19109/psikis.v10i2.24160>
- Hanan Ainul Birri Anwar, M., Hakim, A. R., & Maulidia, A. S. (2025). The Influence of Parents on Adolescent Independence: A Study in the Context of Islamic Boarding Schools and Its Implications for Counseling. *Jurnal Bimbingan dan Konseling Terapan*, 9(1), 25-35. <https://doi.org/10.30598/bkt.v9i1.17107>
- Ismail, M., Amelia, L., & Safira, R. (2024). The Role of Single Parent in Developing Children's Self-Awareness; a Case Study in the Islamic Region, Aceh. *Atfalunā Journal of Islamic Early Childhood Education*, 7(1), 73-86. <https://doi.org/10.32505/ataluna.v7i1.8508>
- Ismail, S., Usman, A. H., Majid, M. A., Ali, A. W. M., Rasit, R. M., Aini, Z., & Siti Khaulah Mohd Hamzah, M. (2024). Muslim Parents' Communication Approach to Adolescents According to Al-Tarbiyyah Al-Rashidah by 'Abd Al-Karim Bakkār. *Journal of Islamic Thought and Civilization*, 14(1), 283-302. <https://doi.org/10.32350/jitc.141.17>
- Jafarzadeh Bahabadi, Z. (2017). The role of media in promoting the Iranian Islamic lifestyle in society. (pp. Level 2)
- Karimzadeh, M., & Hossein-Zadeh, A. (2025). The Central Role of Marriage in Sustaining Iranian-Islamic Lifestyle in the Modern Era from the Perspective of Imam Khamenei. Proceedings of the First National Conference on Modern Trends and Challenges of Singleness, Bandar Abbas. <https://civilica.com/doc/2284035>
- Montazerolghaem, M., Hassanvand, S., Javadi, N., Azani, M., & Montazerolghaem, A. (2021). Strategies for Enhancing Cultural Resilience with an Emphasis on Iranian-Islamic Lifestyle. *Quarterly Journal of Historical and Civilizational Studies of Iran and Islam*(2), 1-13. <https://civilica.com/doc/1547443/>
- Motavali Bashi, A. (2025). *Development of a Parenting Package for Improving Child Adaptability and Comparing Its Effectiveness with Brain-Based Parenting on Socioemotional Development and Executive Functioning of Children, Adaptability, and Parental Orientation among Mothers of 6- to 10-Year-Old Children with Anxiety Symptoms* Islamic Azad University, Isfahan (Khorasgan) Branch].
- Motavalli-Bashi, A. (2025). *Developing a Parenting Package to Improve Child Adaptability and Comparing Its Effectiveness with Brain-Based Parenting on Socio-Emotional Development and Executive Function of Children, and Parental Adaptability and Orientation of Mothers of 6- to 10-Year-Old Children with Anxiety Symptoms* Islamic Azad University, Isfahan (Khorasgan) Branch].
- Naberi, O., Korang Beheshti, S., & Rashidpour, A. (2022). Understanding the Cultural Factors Contributing to the Iranian-Islamic Lifestyle. *Social Sciences of Ferdowsi University of Mashhad*, 19(3), 75-102.
- Najihah, W. N. (2023). Adolescents' Perception of Their Parenting Culture. *Basa Journal of Language & Literature*, 3(2), 88-96. <https://doi.org/10.33474/basa.v3i2.19991>
- Rouhparvar, Z., Javadnoori, M., & Shahali, S. (2022). Parents' Approaches to Sexuality Education of Their Adolescent Boys: A Qualitative Study in Ahvaz, Iran. *Reproductive Health*, 19(1). <https://doi.org/10.1186/s12978-022-01367-0>
- Sadeghi Moghadam, M., Ghorbanpour, A., & Reyhani, N. (2022). Analytical Study of Promoting and Teaching Iranian-Islamic